

կորուսանէ , այսպէս են ամեն անոնք , որք իրենց չունեցած բարեմանութեանց համար կը գովասանուին , պաշտօնապէս չունեցած տիտղոսի կը կոչ չուին և իրենք իրք այնմ արժանաւոր կ'ընդունին ու կը փառաւորուին , բը նաւ չեն տեսներ ու լեր որ նոյն բակ զիրենք այնպէս անուանովերն ալ զիւրենք կը ծաղրեն :

ՈՐԴԻՔ ԱՍՏՈՒԾՈՅ

Մարդկան ազգի վրայ Աստուծոյ գերագոյն պարգեւներէն մին ՈՐԴԻՔ ԱՍՏՈՒԾՈՅ մինելու իշխանութիւնն է : Մարդիկ կարող են Աստուծոյ որդիք ըսուիլ , երբ զջիսուս Քրիստոս կ'ընկալունին իրեւ Փրկիչ , Աստուծոյ եւ Որդիք Աստուծոյ . կը հաւատան նորա անունովը մեղաց թողութեան , վրկութեան , նորոգութեան և յարութեան : « Քանզի ամենեքին Որդիք Աստուծոյ եմք հաւատովք ՚ի Յիսուս Քրիստոս : Եւ որք ընկալանն զնու ետ նոցու իշխանութիւն Որդիք Աստուծոյ լինել , որոց հաւատացեն յանունն նորան : Սակայն այս հաւատքն ու այս ընդունելութիւնը միայն բաւական չէ , հաւատոքն ալ պայման ունի , հաւատոքը ուր և հնազանդութիւն կը պահանջէ , ուր ու հնազանդութիւն չունեցող հաւատքը գեւերն ալ ունին : « Որ հաւատայ յՈրդին , ընդունի զիեանս յաւիտենականս և որ ոչ հնազանդի Որդուոյ ոչ տեսցէ զիեանսո : « Եթէ ոք սիրէ զիս զբանն իմ պահեացէ , որ ունի զպատիրանս իմ և պահէ զնոսա , նաշէ որ սիրէ զիսո :

Արդ այն հաւատացեալը որ Յիսուս Քրիստոփի կը հնազանդի , զնու կը սիրէ , նորա խօսքերը ունի , կը պահէ ու կը խօսորէ , անշուշտ

այնպիսի հաւատացեալը իւր անձը մեղքերէ կը պահէ եւ սրափ որբութիւն կը տածէ հեղութեան ու խաղաղութեան պատկառ կը կենայ , և ահա այնէ Աստուծոյ որդին , « Երանի խաղաղարարաց զի նոքա Որդիք Աստուծոյ կոչեացին . Երանի որ սուրբ են սրութեք զի նոքա զԱստուծոյ տեսցն » :

Սուրբ Յովիաննէս աւետարանիչ երբ հաւատացելոց հասկացուց որ նոքա Աստուծոյ որդիք են և երբ սովորեցուց որ Աստուծոյ յայտնուելու աւենիլ նորա նման պիտի լինիմք , այն աւենի ըստ , որ « Այս յոյսը իւր անձն վերայ ունեցողը իւր անձը կը սորբէ , ինչպէս որ անիկայ սուրբ է ու Ըստէ որ Սուրբ Գիրքը Աստուծոյ որդիքը ըսելով լոկ հաւատացեալները չի հասկանար , այլ հաւատացելոց մեջ որոշումն կ'ընէ , այսնքն ճշմարիտ ու կեղծեալ հաւատացեալ :

Քրիստոննէութիւնը սրբութեան ու անմեջութեան իրոնք է , ով որ արքանին շաշխատիր , ճշմարիտ Քրիստոնեաց չէ , հետեւարար եւ Աստուծոյ որդին ալ չէ : Պօղոս Ս . Աստրետին ալ այսպէս կը հասկանայ , քանզի կը դրէ , « Զի եղիջիք անրիծք և անարատք՝ ուղիք Աստուծոյ , անմեղք ՚ի մեջ կամակոր և խեղամթիւր ազգին , յորոց միջի երեւիցիք իրեւ լուսաւորք յաշխարհին . ուրիշ տեղ մալ , « Խօհ եթէ հոգով զգործս մարմնոց սպանանիցիք , կեցջիք , զի որ հոգւովն Աստուծոյ վարին նոքա են Որդիք Աստուծոյ » :

Այս պարզ բան մի է որ Աստուծոյ որդի լսուելու համար պէտք է Աստուծոյ վառաց և սրբութեան արժանի կեանք ունենալ . այդպիսի կեանք ունեցոյներն են ձԵՄԱՐԻՏ ՔՐԻՍՏՈՆԵԱՅ և ձԵՄԱՐԻՏ ԱՍՏՈՒԾՈՅ ՈՐԴԻՔ . իոկ միւս Քրիստոնեայք՝ կոչեց

եալք և ուսանողք կրնան համարուիլ։
Այս վերոյ գրեալ պայմաններէն դուրս
ըստ վճռոց Սուրբ Գրոց և ըստ հա-
ւասոց ողջամփա վարդապետաց՝ ոչ
չշմարիտ Քրիստոնեոց կոյ և ոչ Առ-
տուծոց որդի։

Ապա ուրեմն ամեն Քրիստոնեաց
իւր կողուած օրէն պէտք է աշխատի
իւր երկնաւոր Հօր արժանի որդի լի-
նելու, հաւատուիք, հնազանդութեամբ
և սրբութեամբ, և Որպէս զի տեսնեն
մօրդիկ նոցա բարի գործքերը և փա-
ռաւորեն նոցա երկնաւոր Հոյրը ։

Մ Ա Հ Ա Գ Ո Յ Ժ

Մահն անհրաժեշտ է մահկանաց-
ուաց համար, այն որ կը ծնի, պէտք է
մեռնի։ Բայց մահուամբ մեզմե բաժ-
նուողը բնական ցաւ մի կ'առ թէ մեր
սրտին։ այս ցաւն այնքան սաստիկ,
այնքան գժուարատիլիք կը լինի։ ուքան
հանգուցեալը արժանիք կ'ունենաց և
ընտիր բարեմանութեամբը զսրդար-
ուած կը լինի։

Ամսոյս վերջերը դուժեցին լուսադիքը
վսեմաշուր Պալեան Յակոբ պէշի կողա-
կից նազելուհի Բեմակէ տիենով տարա-
ժամ մահը իցաւ սրտի Պալեան և Պար-
տիզաննեան գերդաստանաց։ Այսպիսի
վստաիթ զիկանաց համար զգայուն
սրտերն չեն կարող չցաւիլ։ քանզի
հանգուցելոյն գործիլի ցիրեբերէն եւ
անզուգական բարեմանութիւններէն

զրկուած կը լինի թէ ազգը և թէ նո-
րին պայծառափացը գերդաստանը, զըր-
կանք մի, որ նկատմամբ ենթակացին
անդարմաննելի է։

Սակայն քրիստոնէան կրօնը որ ա-
մէն սյսպիսի պարագաներու մէջ հա-
ւասացելոց վերոյ իւր հզոր ազգեցու-
թիւնը կ'ընէ, անշուշտ պէտք է դար-
մանէ Քրիստոնէայ սգաւորին սրտին
վիշտը, որ միշելով հանգուցելոյն ա-
ռաքինութիւնները և գործիլի վարուց
անքծութիւնը, ապահով կը լինի իւր
սիրելոյն յաւիսանական հանգստեան
վերայ և այնպէս միխթարութիւն կը
դդայ իւր հոգւոյն մէջ, զոր չէ կարող
տալ աշխարհը։

Զերմեռանգն սրտով կը մաղթեմիք
և մէք որ Սուրբ Հոգին Աստուած հաս-
նի յօգնութիւն և միխթարէ թէ հան-
գուցելոյն ամուսին վակէ։ Յակոբ պէշն
և թէ հայրը՝ Աւետիս աղա Պարտիզա-
նեան իրենց դառն տրամութենէն և
հանգուցելոյն շնորհէ յաւիսենական
հանգիստ յերկնից արքայութեանն ՚ի
խորանս սրբոց։

ԺԱՄԱՆԱԿԱԳՐԱԿԱՆՔ

Մէկ քանի ամիս առաջ Խլեկու-
անուն Ռէմիկցի հարուստ Յոյն վաճա-
ռական մը Տաճիկ գիւղացիէ մը սո-
նելիքն ուղած ժամանակ՝ պարապա-
նը պարտքը ըլ վճարելէ ՚ի զատ, տե-
ղոս Կառավարութեան կը զիմէ ըսե-
լով թէ միշտով Յոյն վաճառականը
կրօնիս հայհոյեց։ իսկոյն Կառավա-
րութեան հրամանաւ հոս բերուեցաւ-
Դատախացն Տաճիկ վկայներով կը
հաստատէր, իսկ վաճառականը բոլո-
րովին կը մերժէր։ Կառավարից զննին
հոս բանարքիկելով կուղէր գործը վեր-
ջացնել, բայց ամսոյս մէկին Պօլսէն եւ
կած հեռագիր մը կը հրամացէր ՚ի Տիգ-
րամակերտ երեք տարի աքատ երթալ-
ուստի երկու օրէն յետոյ մէկիեցաւ։

— Ամսոյս մէկին Պօլսէն եկած հե-